BAKKERSJAS vice-voorzitter wijkraad en echtgenoot (gele jas met gewatteerde voering)
Siem de Groot bezorgde het brood aan huis. Niet alleen in deze buurt, maar in een groot deel van de stad. Tien mm nog brood kocht ze deuz, *dat heb je nu niet meer.* Ooit begonnen op een bakfiets en gedindigd in een Mercedesbusje, bracht hij in de laatste twee jaar, in deze jas het brood rond. Hierbij dreig hij jdidd van rood gebeeld petje. *Net zo één als de zanger van Drukwerk, luister je daar wel eens naar?* Met dat petje op, *kondes ze me goed zien aankomen.* Hebt u die gebrekt, vraag ik aan de vrouw van meneer De Groot. *Nee, die zat in de jaszak van een donsjack.* Hoe komt het dat u deze jas, die al zo jaar oud is, niet hebt geruild? Ja maar *vandaag moeten ze 3 minuten langer wachten. Als ze zich die tijd gunnen heb ik een lekkere vis voor ze.* Maar er zit, *ze dikt sjeiter wegopen.* Wat niet kapot is *goei je niet weg.*

Tot er iemand komt, en vraagt 'mag ik die jas', dan mag hij hem zo hebben.

Ze heeft erover getwijfeld of ze hem aan een zwerver zal geven. *Het is net een dekbed zegt meneer,* terwijl hij de gewatteerde voering bekijkt. Nu draagt hij een bodywarmer, *dat is genog, nu er geen winter meer is. Ja, of er keren jack voor op de fiets. Toen we hier net waarden, was dat was in 1965, had je nog 20% strenge vorst. Je kon schaatsen op het sportveld aan het plein.* Heit hais waar ze in wonen is een dorpje met met aan beide zijden hele grote vensters. Ooit was het een groentezaak; later een bakkerswinkel en bij hun intreden omgebouwd tot gezinswoning. Nu wonen ze al 43 jaar in een huis, gebouwd rond 1930, aan een plek, waar het plein ooit ophield. Dit was toen nog aan de buitenste rand van de stad. Ooit viel 15 jaar. Hoeveel keren hebben ze in *de tuin, wel mee. Weet je nog,* zegt mevrouw de Groot,

er kwam iemand naar je toe en die noemde je de burgermeester van de wijk.

STREEPPJAS vlieser (korte blauwe gestreepte jas) In zijn kranen op het voetpad kwam vervloot hij al 26 jaar zijn vis en dit worden de laatste 6 maanden; hierna gaat hij met pensioen. *Ik vraag me af wat ik daarna ees ga doen: een paar maanden naar de vissers, wegt, dat is Thailand, ik heb daar namelijk een vriend wonen.* Maar voor nu heeft hij zijn handen vol aan de klanten. De vlieser staat er deze zaterdagmorgen voor: zijn collega is plotseling opgenomen in het ziekenhuis. Niet dat hij daar van is de stress raakt. Hij vind het alleen jammer dat menen zo plaatst zijn vis niet kunnen bereiken. *Vandaag moeten ze 3 minuten langer wachten. Als ze zich die tijd gunnen heb ik een lekkere vis voor ze.* Maar er zit, *ze dikt sjeiter wegopen.* Wat niet kapot is *goei je niet weg.*

Ze heeft erover gewijfeld of ze hem aan een zwerver zal geven. *Het is net een dekbed zegt meneer,* terwijl hij de gewatteerde voering bekijkt. Nu draagt hij een bodywarmer, *dat is genog, nu er geen winter meer is. Ja, of er keren jack voor op de fiets. Toen we hier net waarden, was dat was in 1965, had je nog 20% strenge vorst. Je kon schaatsen op het sportveld aan het plein.* Heit hais waar ze in wonen is een dorpje met aan beide zijden hele grote vensters. Ooit was het een groentezaak; later een bakkerswinkel en bij hun intreden omgebouwd tot gezinswoning. Nu wonen ze al 43 jaar in een huis, gebouwd rond 1930, aan een plek, waar het plein ooit ophield. Dit was toen nog aan de buitenste rand van de stad. Ooit viel 15 jaar. Hoeveel keren hebben ze in *de tuin, wel mee. Weet je nog,* zegt mevrouw de Groot,

voor een zacht prijzje. De streepjas wordt traditioneel door palingrokers gedragen, maar daarvan zijn er niet veel meer. Gaat u ze ook weer doorverkopen? *Nee ik ga ze niet doorverkopen of misschien toch wel? Maar ik zal er zeker een paar houden voor het klussen.*

GEVOELJAS maleisar (lange wollen tweed jas) Suzanne is twee jaar geleden verhuisd naar een aan het Van Zeggelenplein. Ze werkt op een makelaarskantoor en heeft ervoor gekozen hier een huis te kopen. In dit deel van de stad kun je een behoorlijk ruim huis kopen voor een goede prijs. Ze woont aan het oudste deel van het plein: een dubbel bovenhuis gebouwd rond de jaren 30 met dakterras. Verkoop je wel eens een huis aan het plein? *Ja, toevallig hier schuin tegenover: aan dit deel van het plein zijn het allemaal kopphuizen. Er is weinig contact met de buren, behalve met vijf mensen uit dit blok, niet heel intens. Als er wat aan de hand is, kan er aangebeld worden; de sleutel wordt uit nieuwsgierigheid, Egoïstisch geen idee van het plein.* De woont hier door de week meestal alleen. Maar het is nu weekend en haar vriend uit Amsterdam is er ook. Mooi, dan willen wij ook zijn jas fotograferen. Een opvallend zware zwarte jeen jas. Komt dat doordat je zakken zo gevuld zijn? *Wat zit er in?* Sleutels, *een mijn jas fotograferen? Nou, je ziet het: hij is best vies. Ik draag normaal niet meer zo'n jas: deze komt uit de mottenballen.*

Normaal draag ik de 'palingjas'; die streepjas-jassen zitten lekkerder.

De witte jas vind ik vaak te warm. Ik heb er nu nog vijf, maar ze slijten te snel. Elke dag was ik de jas. Ik wil er netjes uitzien. Dat vind ik belangrijk, dat is voor de klanten. Deze heb ik al 15 jaar. Hoeveel streepjassen heeft u? Ik heb er 7 die ik kon overnemen van de palingroker

Suzanne heeft 4 jassen in de kast hangen. Eigenlijk 5, maar dat is een regenjas. *Die draag ik vaak over de winterjas heen. Ik heb hem gekregen van mijn oma.* Op de jas die ze het meest draagt, zit een regenpijp aan. *Deze zat ik eraan als het koud wordt, maar het helpt niet echt. Ook mij is het echt een gevoel, een gevoelsjas. Maar eigenlijk is het een koude winterjas. Ik heb hier alle soorten, alles. Ik ben alle dingen draag, zegt haar vriend. Als de jas gefotografeerd wordt, ontdekt ze twee grote vlekken in twee kopen. In dit deel van de stad kun je een behoorlijk ruim huis kopen voor een goede prijs. Ze woont aan het oudste deel van het plein: een dubbel bovenhuis gebouwd rond de jaren 30 met dakterras. Verkoop je wel eens een huis aan het plein? *Ja, toevallig hier schuin tegenover: aan dit deel van het plein zijn het allemaal kopphuizen. Er is weinig contact met de buren, behalve met vijf mensen uit dit blok, niet heel intens. Als er wat aan de hand is, kan er aangebeld worden; de sleutel wordt uit nieuwsgierigheid.* Egoïstisch geen idee van het plein. De woont hier door de week meestal alleen. Maar het is nu weekend en haar vriend uit Amsterdam is er ook. Mooi, dan willen wij ook zijn jas fotograferen. Een opvallend zware zwarte jeen jas. Komt dat doordat je zakken zo gevuld zijn? *Wat zit er in?* Sleutels, *een mijn jas fotograferen? Nou, je ziet het: hij is best vies. Ik draag normaal niet meer zo'n jas: deze komt uit de mottenballen.*

Het is een multi-jas, de voering kan los, zodat ik hem het grootste deel van het jaar kan dragen.

Hij is door hen ingehuurd om toezicht te houden; zodoende heeft hij genoeg ruimte om kritiek te geven, omdat hij niet direct door de wijk is ingehuurd.

Het is een grenzer jas met veel zakken. J.K. vindt het eigenlijk niet nodig om een nieuwe jas te krijgen; de jas die hij nu heeft is een beetje versleten, maar het blijft een 'prachtjas'. In zijn zakken bewaart hij o.a. sleutelbossen, lampen, een opschriftboek, een telefoon, pen, legitimatiebewijs en zijn pottenonnen. Hij gebruikt de lampen alleen bij zich, omdat hij dan meteen in de gangen van de flats de kapotte lampen kan vervangen. Wanneer hij zijn dagelijkse ronde doet, herkennen de buurbewoners hem aan zijn jas: ze spreken J. K. aan. Als hij zijn jas niet draagt, staan de bewoners raar te kijken. Zijn jas doet denken aan iemand die voor een bovenbeschermjas aan, want hij gaat met pensioen. Daarom nemen ze op woensdag middag al een extra vrije dag om het een beetje af te bouwen. Niet dat ze van zijn jas houden, voorlopig blijven ze in de slagerij wonen. *De straat is prettig, maar er is weinig te doen voor de jongeren. Een doeltreer gebouwtje zou ze goed kunnen gebruiken.* Ook mijn jas, dat is belangrijk. *Als daar rottigheid van komt, tja. Wij organiseeren vroeger bijvoorbeeld dansavonden vanuit de kerk hier verderop, in de Amsterdamstraat.*

Dansen doen ze graag: line-dancing; dat blijkt wel als zij met haar twee liefste jassen aan komt zetten. De één is een suède jas uit de jaren zeventig. Dit was *echt een goed kleed, rijdkom: it kocht voor het eerst een saldo jas. Dan voelde je je chic. Als ik die jas aanhad, dan woonde je daarin. De anderie is ook van gerawd leer. Dit is echt country gebeuzen, zegt hij. Nee, deze komt van een markt in Spanje. Ik hebben er aeren ombeen staan hangen. Hij was natuurlijk een beetje z krap, maar die franjes vind ik zo gewelddig. Mijn man zei, dee het nu maar, zie jij en vakantie. Dat was dooker vragen. Dat hoef zoveel jassen, ik zal haar bellen, misschien wil ze ook wel op de foto.*

Als ik maar een leren jack heb, dan vind ik het best.

Er hangt er nog eentje boven in de kast, al jaren, maar die heb ik nooit aan gehad. Ik heb mijn jas gekocht bij een kennis van mijn man. Ik ken: aan het begin van de Van Zeggelenstraat: daar waar de straat een pleintje vormt. Dat pleintje veranderde weer maken van intrichting. Van speelplein met zandbak, naar speelplaats met tegels: naar leeg plein met pad in het midden; naar gravesel met hek eromheen. Dat vielde i ten goede. Ik ben dan ook tevreden. Als hij zijn jas niet draagt, staan de bewoners raar te kijken. Zijn jas doet denken aan iemand die voor een bovenbeschermjas aan, want hij gaat met pensioen. Daarom nemen ze op woensdag middag al een extra vrije dag om het een beetje af te bouwen. Niet dat ze van zijn jas houden, voorlopig blijven ze in de slagerij wonen. De straat is prettig, maar er is weinig te doen voor de jongeren. Een doeltreer gebouwtje zou ze goed kunnen gebruiken. Ook mijn jas, dat is belangrijk. Als daar rottigheid van komt, tja. Wij organiseeren vroeger bijvoorbeeld dansavonden vanuit de kerk hier verderop, in de Amsterdamstraat.

DRAPCHTJAS bruutbeheerder (groen jack met uitneembare blauwe body-warmer) Jan Kuipers, de buurtbeheerder van de Hannie Schaftstraat vertelt, dat sinds de buurt een 'aandachtswijk' is geworden, hij veel mensen rondleidt en vaak wordt gefotografeerd. Hij laat ons de flats van binnen zien en vertelt dat er veel overlast is van drank- en drugsgebruik.

Deze jas heeft alles meegemaakt.

Het is zijn laatste jas die hij voor het 'B Team' draagt. Hij heeft de jas al drie jaar, elke dag aan. Na tien jaar als wijkbeheerder te hebben gewerkt gaat hij op 15 juni met pensioen. De jas is ondersteel van zijn bedrijfskleding (van Bortel). Welzijn en Maatschappelijke dienstverlening).

Hij is zowel in cognito 'met een lange tegenjas en gleuthoed op' nog wel gaan kijken hoe de wijk erbuig staat.

LEREN JAS echtpaar Van Zeggelenbuurt (zwart leren jas, paarse voering) De hr. en mevr. S. zijn in oktober dit jaar 50 jaar getrouwd en hebben nooit tuzie. Ze verhuisden in 1971 naar de Van Zeggelenstraat. Ze kennen elkaar van begin af aan de Van Zeggelenstraat: daar waar de straat een pleintje vormt. Dat pleintje veranderde weer maken van intrichting. Van speelplein met zandbak, naar speelplaats met tegels: naar leeg plein met pad in het midden; naar gravesel met hek eromheen. *Dat vielde i ten goede. Ik ben dan ook tevreden.* Als hij zijn jas niet draagt, staan de bewoners raar te kijken. Zijn jas doet denken aan iemand die voor een bovenbeschermjas aan, want hij gaat met pensioen. Daarom nemen ze op woensdag middag al een extra vrije dag om het een beetje af te bouwen. Niet dat ze van zijn jas houden, voorlopig blijven ze in de slagerij wonen. De straat is prettig, maar er is weinig te doen voor de jongeren. Een doeltreer gebouwtje zou ze goed kunnen gebruiken. Ook mijn jas, dat is belangrijk. *Als daar rottigheid van komt, tja.* Wij organiseeren vroeger bijvoorbeeld dansavonden vanuit de kerk hier verderop, in de Amsterdamstraat.

Haar dochter vertelt: *We kochten deze jas in een soort Rock & Roll/punkwinkel, toen we een dagje uitwaren; ik dacht in Delft. We stonden met zijn vijven in dit kleine winkeltje; pa, ma en de kids en vonden de jas allemaal mooi. Colokkig was die jas niet zo duur. We hebben de jas gekocht, maar niet voor één persoon. Ik heb em zelf gedragen, maar ook mijn moeder en m's oudste zus. Ik ben dan ook geen dokter, Ma dan wel, maar wis ik niet. Ik ga nu heel graag naar Amerika.*

OVERJAS mevr. S.: Reinaldahuis (fuge blauwe wollen jas met knopen en revers, tot over de knie) Deze jas is 12 jaar geleden in het Reinaldahuis gekocht; een zaak uit Haarlem heeft de jas ontworpen voor de bewoners. Ze beschuift de jas als een overjas en draagt hem alle dagen. Voor 'net' heeft ze een andere jas. In totaal heeft ze twee jassen. Een paar jaar geleden heeft ze de jas laten inkorten. Het Reinaldahuis is 35 jaar oud en zelf woont ze er al 25 jaar. Nu woont ze in een tweekamerwoning op de Kennemerlaan, vlak bij de Amsterdamse duinen. Ze heeft de Reinaldahuis doet ze 16 jaar vrijwilligerswerk, waaronder het runnen van de bibliotheek. Ze is redactrice van de 'Reinalda-Nieuws'. Ze vertelt dat ze een 'vol' leven heeft. Het Reinalda huis is een humanistisch bejaarden-en verzorgingstehuis. Vroeger was het een 'rood' huis. Aan de kant van de Prins Bernhardlaan was ooit een muur helemaal rood gekleurd vanwege de verkiezingsbiljetten. Ooit was het geen pleek, waar vooral oudere opgeleiden van de Reinaldahuis. Nu is het zo dat iedereen in dit huis kan wonen en het redelijk betaalbaar is. Mevr. S. hoopt dat de alkoholmen in de buurt en de autochtonen meer naar elkaar toegroeien. Met de buurt is verder weinig contact. Weliswaar is er in het huis een dokterspoort, waardoor er toch mensen vanuit de buurt over de vloer komen. Ook is er een Turkse dag gewoest in het huis, die was bedoeld om de bewoners kennis te laten maken met de nieuwe mokker, die aan de overkant ligt.

Voor haar was dit een emotioneel moment omdat ze hoopte op een grote 'verzoening'.

De emotie komt voort uit haar vroegere ervaringen met gelooof: omdat ze protestants was, moocht ze niet in katholieke kerkhoven begraven geefstal. De deelbare rits, die ze speciaal in de jas laten zetten, vindt ze een belangrijk onderdeel van haar rituel. Ze gaat de fiets: zo kan ze zich zo makkelijker bewegen.

MAJESTUEUZE JAS mevr. W.F. de Vries / Reinaldahuis (zwarte wollen poncho) Haar wijde poncho komt tot op de knie. Als ze een paar stappen zetten, wapperen de zijkanten. Ze maakt en welke stof gebruikt is. Ze draagt dit model, omdat ze last heeft van artrose, ze kan hiermee niet goed naar achteren meer bewegen en deze jas gaat heel makkelijk aan en uit. Ze draagt er een roze sjaal bij. Ze heeft in totaal twee ponchos-jassen en een korte bontjas *(imitatie haar).* Vroeger had ze een echte bontjas. Deze zwart wollen jas valt op de knie en heeft lange wijde mouwen en een knoopsluiting. Het is een jas die je om je heen slaat. Ze draagt hem alle dagen, vooral met boodschappen doen. Vroeger waren er nette jassen voor speciale gelegenheden, nu niet meer. *Iedereen vindt mijn jas mooi, heel merkwaardig! Terwijl hij zo oud is.*

TASJAS GT/Wijkraad Amsterdamse buurt (bruin leren jack) De jas is 7 jaar geleden bij de OAS in Amsterdam gekocht. Het is een zware soort 'motorjas'. Hij draagt de jas al 7 jaar. Ook als ze is er van dingen in mee te nemen. *De jas als tas.* In de zakken zitten zakdoekjes, een aansteker, sleutels, een lepeltje voor zijn dagelijkse kiwi en een agenda. De kraag begint een andere kleur te krijgen, het leer wordt donkerder. Daar waar de jas repareerd moet worden, plakt hij het leer.

Voor haar was dit een emotioneel moment omdat ze hoopte op een grote 'verzoening'.

Waar zijn je anderen jassen? *In de hal, aan de kapstok; ik verbaas me, dat de kapstok aan de muur blijft hangen; ik bewaar ze ook in dozen en als er visite komt, dan leg ik ze op bed.*

Je hebt vast ook een jas die je niet leuk vind. *Ja deze. De 'stomme jas'.* Die trekt alleen maar katteharen en andere plusjes aan: heel irritant.

SCHOLIER deelnemer huiswerkclub Yakamoz (grijze anorak met bontkraag) De jas heeft ze in het voorjaar van 2007 gekocht, samen met haar vriend. Ze had grote haast en kocht de eerste de beste jas die ze zag. Later had ze daar spijt van: ze had toch veel liever een leren jas tot op de heup gekocht en dan ook zonder bontkraag. Ze vindt hem nog steeds mooi, maar denkt ze: ze weet het niet zeker. Ze vertelt ons over die dag, dat ze een film gingen maken in uitstraling bref. S. vindt de rare voorgeuls van de huizen, waar ze op uitkijkt, rondut leijk. Maar wat deed je dan besluiten om hier te gaan wonen? *Ik was vooral dichter bij mijn moeder in de buurt wonen. Ik ben dol op haar. Toen we dit huis van binnen zagen, was ik meteen verkocht. Het heeft een ongewoon hoog plafond, ik denk wel 3,20 m. hoog. Er is ruimte voor al mijn jassen.* Ik vind het belangrijk om variatie te hebben. *Eén jas is geen optie; je ziet mensen die een hele duur jas kopen en daar dan de hele winter in lopen; voor dezelfde prijs heb ik er wel 4 of 5. Ze kosten nooit meer dan 15 euro.* In haar collectie vindt je oude en nieuwe jassen; over de nieuwe jas vertelt ze:

Ik ben nu in mijn strikjestijd.

De jas is bezaagd met een zwart strikjes patroon. *Ik maak brooches van strikjes of ik naai ze op een vest of een tas, die ik ook zelf maak. Bij elke jas komt een tas. Hier is de Amerika jas van Adidas in turkooin. Die komt uit Orlando en is gekocht in een outlet, in een mega-uitverkoop. Ik vind de Kleur en het model heel leuk. Ik ben geen vrouw die veel jassen, die je opeens ontwerkt.* Ik ben gewoon een rondvliegende strijker, herinnert hij zich.

SCHOLIER groep 8 MIX school (groene parka) De jas heeft een bontkraag en heeft hij eraf gehaald omdat het prikte, daardoor kon hij niet goed ademen. De capuchon zet hij vaak op, omdat hij liever niet wil dat anderen naar hem kijken. Hij wijst naar zijn puisten: *zie je ze niet?* Hij verstopt ze liever achter z'n kapuchon en vraagt zich af of ze ooit weggaan. Zijn moeder heeft hem de jas cadeau gegeven. Ze wonen net als zijn vader, fan is van het leger. Hij heeft ook allerlei kleding met legerprints.

SCHOLIER groep 8 MIX school (roze jack) De 'Protest' winterjas is een jaar geleden bij een sportwinkel gekocht. 'Protest' is een kledingmerk. Ze heeft er nooit bezwaar tegen dat ze jassen fotografeerden. Ze woont in de Zuiderpolder, in een deel waar elke straat net anders is uitstraling heeft. S. vindt de rare voorgeuls van de huizen, waar ze op uitkijkt, rondut leijk. Maar wat deed je dan besluiten om hier te gaan wonen? *Ik was vooral dichter bij mijn moeder in de buurt wonen. Ik ben dol op haar. Toen we dit huis van binnen zagen, was ik meteen verkocht. Het heeft een ongewoon hoog plafond, ik denk wel 3,20 m. hoog. Er is ruimte voor al mijn jassen.* Ik vind het belangrijk om variatie te hebben. *Eén jas is geen optie; je ziet mensen die een hele duur jas kopen en daar dan de hele winter in lopen; voor dezelfde prijs heb ik er wel 4 of 5. Ze kosten nooit meer dan 15 euro.* In haar collectie vindt je oude en nieuwe jassen; over de nieuwe jas vertelt ze:

Ik ben nu in mijn strikjestijd.

De jas is bezaagd met een zwart strikjes patroon. *Ik maak brooches van strikjes of ik naai ze op een vest of een tas, die ik ook zelf maak. Bij elke jas komt een tas. Hier is de Amerika jas van Adidas in turkooin. Die komt uit Orlando en is gekocht in een outlet, in een mega-uitverkoop. Ik vind de Kleur en het model heel leuk. Ik ben geen vrouw die veel jassen, die je opeens ontwerkt.* Ik ben gewoon

of 'double' genoemd: een tweede portret kan worden gemaakt. In het project komt nieuwe informatie te voorschijn omtrent hedendaagse kleding en kledingdeeg (a), en het dagelijkse leven in de wijk (b), waarbij wordt gekeken naar ondernemers, een buurtbeheerder, moeders die hun kinderen ophalen etc. Zij verwijzen ons weer door naar de 'ander', waardoor er nieuwe lijnen in de buurt zichtbaar worden.

Folder 32 Joke Robaard **JasPuntKaart** deel 1 *Grafische vormgeving* Barbara Hoogendijk *Team* Anne Rodermond, Janine Tielen, Elisa Marchesini *Cartografie* Bas Medik Druk Kwak & van Daalen & Rondaij © Joke Robaard 2008

Dit project maakt onderdeel uit van *Rijken naar Haarlem* Een gezamenlijkheid door Marjolein Boterenbrood, 2006 – 2008. *Rijken naar Haarlem* Oost is tot stand gekomen dankzij bijdragen van de Gemeente Haarlem, Stichtingen Ontwikkeling Haarlem-Oost, VSBfonds en de provincie Noord-Holland.

Met dank aan de hr. en mevr. S. de Groot, Suzanne v.d. Kloet, Anneke de Nobel, Susanne Neeskens; Martin Luther Kingschool, Klaas de Roy, Sylvia Stolwijk, Ton, Heidi van Turen, Erik Rollenberg, Hermien Feenstra, groep 8; Leander van Poelgeest, Carole Hamer, Lidia, Mev. Wayers, Nazila en Marlies Bosman, Vahide en Mevre Serin, Jacqueline van Schagen, Kavaro Kok en Nieuwe Amsterdamse Buurt, de Slakkenhuis, Parkwijk en de Zuiderpolder. Gedurende de periode herfst 2007 / voorjaar 2008 worden bewoners uitgenodigd, om over hun jas te spreken. Een jas bemiddelt tussen iemands binnen en buitenwereld: je kleedt je aan, poetst je tanden, trekt je jas aan en gaat de deur uit. Aan de buitenkant lijken mensen steeds meer op elkaar. Pas in de details drukt men zich echt uit en onderscheidt men zich. Wanneer iemands jas opvalt, dan is iemand anders wereld gekleurde voering. In het engels ook wel 'lining'